

תת"ע (אילת) 9390-03-19 - מדינת ישראל נ' מיעארי יאסר מיעארי יאסר

תת"ע (אילת) 9390-03-19 - מדינת ישראל נ' מיעארי יאסר מיעארי יאסרשולם אילת
תת"ע (אילת) 9390-03-19
מדינת ישראל
נגד

מיעארי יאסר מיעארי יאסר
בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה באילת
[20.11.2024]
כבוד השופט גיל אדלמן
החלטה

בפני בקשה לפי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החוק) שעניינה ביטול פסק הדין שניתן בהליך דן בהיעדרו של המבקש.
א. הרקע העובדתי:

1. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה ברכב כשתוקף רישיון הנהיגה פג ועברו למעלה משנתיים מיום פקיעתו, כשרישיון הנהיגה פקע בתאריך 30.9.2009 בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה התשכ"א - 1961.

2. ביום 21.5.2019, התקיים הדיון אליו לא התייצב המבקש. בנסיבות אלה הורשע המבקש (בהעדרו) בעבירה שיוחסה לו ונגזר עליו עונש של פסילה מהחזיק או מקבל רישיון נהיגה למשך 12 חודשים, קנס בסך 1,000 ₪ וכן פסילה מותנית מהחזיק או מקבל רישיון נהיגה בת 3 חודשים למשך 3 שנים.
3. ביום 13.11.2024 הוגשה הבקשה מושא החלטה זו לביטול גזר הדין.

ב. טענות הצדדים:

4. לטענת המבקש, לא התייצב למועד הדיון וזאת משום שמעולם לא קיבל הזמנה לדין ונאמר לו על ידי השוטרים שצטרפו אותו שהדו"ח ישלח אליו בדואר, וכאמור, הדו"ח לא התקבל. עוד פרט המבקש כי הוא סובל מאתגרים בריאותיים אשר הקשו עליו לפנות ליעוץ משפטי ואף היה מאושפז במועדים הרלוונטיים לתיק דנא. המבקש צרף לבקשתו תצהיר ומסמכים רפואיים.

5. המבקש הוסיף כי נגרם לו עיוות דין וכי בידו הגנה טובה. לטענתו העונש שנגזר עליו בהעדרו חריג באופן קיצוני, אינו מידתי וחורג מרמת הענישה המקובלת בעבירות דומות.
6. המשיבה מתנגדת לביטול פסק הדין וטוענת כי המבקש חתם על קבלת הדו"ח ומשכך זומן כדין ומועד הדיון היה ידוע לו. לטענת המשיבה הדוח והנסיבות המפורטות בו מהווים תשתית ראייתית מספקת לביסוס ההרשעה ומשכך, אף לא נגרם למבקש עיוות דין. עוד ציינה המשיבה את חלוף הזמן ממועד מתן גזר הדין - כ- 6 שנים.
- ג. דיון והכרעה:
- לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה לבקשה, החלטתי לדחות את הבקשה.
7. סעיף 130(ח) לחוק קובע כדלקמן:
- "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע".
8. כלומר, תחילה יש לבחון אימתי הומצא לנאשם פסק הדין ואם טרם חלפו שלושים ימים ממועד ההמצאה כאמור. אם חלף מניין הימים, על בית המשפט לבחון האם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע. במקרה דנן הוגשה הבקשה בחלוף למעלה מחמש שנים (!) ממועד פסק הדין. עיון בתיק בית המשפט מגלה כי פסק הדין נמסר למבקש ביום 18.6.2019, כך שבמקרה דנא, לאור התנגדות המאשימה, די בנתון זה כדי לדחות את הבקשה.
9. לגופה של בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם, ולמעלה מן הצורך במקרה זה, על בית המשפט לבחון האם מתקיימת אחת משתי העילות החלופיות הקבועות בסעיף הנ"ל: האחת - האם קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם; השנייה - האם ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין. התנאים אינם מצטברים (ראו גם רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל פ"ד נז(6) 793 (2003) (להלן: "הלכת איטליא")).
10. בענייננו כאמור, זומן המבקש לדיון עם מסירת הדוח לידי ואף חתם על קבלת הדו"ח. לא מצאתי ממש בטענותיו של המבקש כי לא קיבל את הדו"ח ונאמר לו כי ישלח לו בדואר. הטענה בתצהירו כי לא ידע על מועד הדיון לא נתמכה באישורים. עיינתי אף באישורים הרפואיים שהוגשו ולא מצאתי תיעוד רפואי הרלוונטי למועדים הקשורים לתיק זה. מכל מקום, גם אם אקבל טענה זו, הרי שגזר הדין נמסר למבקש לפני יותר מחמש שנים והיה בידו די זמן לפנות בבקשה מתאימה אף לאחר קבלת גזר הדין.
11. אשר לטענה כי ביטול פסק הדין נדרש כדי למנוע עיוות דין - אף בטענה זו אין ממש. עיינתי בדוח של השוטר ובתשובתו של המבקש אשר אמר: "אל תוריד לי איך אני אסתובב באילת אין לי כסף". השוטר תאר בבירור את העבירה ואף צרף כאמור, את חתימתו של המבקש על קבלת הדו"ח.
- אשר על כן, אני דוחה את הבקשה לביטול פסק הדין שניתן נגד המבקש. פסק הדין יותר על כנו. ניתנה היום, י"ט חשוון תשפ"ה, 20 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.